

#aCasaAmbDéu

Eucaristia d'infants

Diumenge III de Pasqua (A): Lc 24,13-35

Hola famílies, temps per reinventar-se!

Continuem confinats i confiats! Us proposem una nova imatge que ens pot ajudar a explicar-li a Jesús com estem vivint aquest temps de confinament. Ell, com fa amb els deixebles d'Emmaús, es vol fer present en les nostres vides.

Recordeu, abans de començar

1. Estaria bé trobar el moment i el lloc
2. Podríem condicionar el lloc amb coixins o una catifa, una Bíblia, una icona, una espelmeta... Fem d'aquest espai el raconet de pregària de la casa, el nostre petit oratori. Per fer-ho ens podem ajudar dels mateixos nens i nenes. Els podem preguntar com podríem arreglar aquest espai perquè ens ajudi a tenir serenor i ens ajudi a fer pregària.
3. I abans de començar és important fer una estona de silenci. Potser podríem començar escoltant un cant, com "Som testimonis de resurrecció" o avui en especial el "Em dones força" que podeu trobar a <https://youtu.be/TH2HqnsrJv0>. Podem compartir els sentiments que tenim, el convivim aquests dies, de que val la pena demanar perdó a Déu i els altres, de que donarem gràcies...

Els deixebles d'Emmaús

Lc 24, 13-35

Aquell mateix diumenge dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emmaús, a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells comentant aquests incidents. Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix els aconseguí i es posà a caminar amb ells, però Déu impedia que els seus ulls el reconguessin. El els preguntà: «De què discutiu entre vosaltres tot caminant?» Ells s'aturaren amb un posat trist i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué:

«De tots els forasters que hi havia aquests dies a Jerusalem, ¿ets l'únic que no saps el que hi ha passat?» Els preguntà: «Què?» Li contestaren: «El cas de Jesús de Natzaret. S'havia revelat com un profeta poderós en obres i en paraules davant Déu i el poble. Els grans sacerdots i les autoritats del nostre poble l'entregaren perquè fos condemnat a mort i crucificat. Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Ara, de tot això ja fa tres dies. És cert que unes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el cos, i han vingut a dir-nos que fins i tot se'ls han aparegut uns àngels i els han assegurat que ell és viu. Alguns dels qui eren amb nosaltres han anat al sepulcre i ho han trobat tot exactament com les dones havien dit, però a ell, no l'han vist pas.»

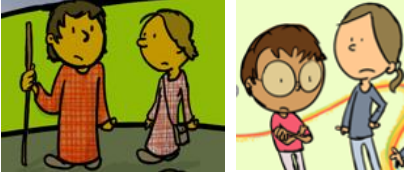
Ell els digué: «Sí que us costa d'entendre! Quins cors tan indecisos a creure tot allò que havien anunciat els profetes. No havia de patir tot això el Messies abans d'entrar en la seva glòria?» Llavors, començant pels llibres de Moisès i seguint els de tots els profetes, els exposava tots els llocs de les Escripures que es referien a ell. Mentrestant s'acostaven al poblet on es dirigien i ell va fer com si seguís més enllà. Però ells el forçaren pregant-lo: «Queda't amb nosaltres que ja es fa tard i el dia ha començat a declinar.» Jesús entrà per quedar-se amb ells. Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava.

En aquell moment se'ls obriren els ulls i el reconegueren, però ell desaparegué. I es deien l'un a l'altre: «No és veritat que els nostres cors s'abrusaven dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?» Llavors mateix s'alçaren de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allà trobaren reunits els onze i tots els qui anaven amb ells, que deien: «Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó.» Ells també contaven el que els havia passat pel camí, i com l'havien reconegut quan partia el pa.

Els deixebles d'Emmaús: Lc 24,13-35

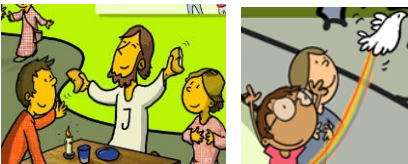
El dibuix i el comentari

- La història d'avui passa en un camí i a l'arribada d'un poble, Emmaús. Caminen tristos dos deixebles perquè ha mort Jesús. Mentre estan tristos i confosos tot ho veuen malament. Nosaltres també ens podem frustrar, posar-nos malhumorats o tristos. T'has sentit mai així? Tots podem estar una estona així, però no sempre.

- I mentre caminen i parlen Jesús s'apareix, però no el reconeixen. A mesura que parlen, s'escolten i fan silencis van entenen les coses. També nosaltres quan alguna vegada ens hem sentit tristos per alguna cosa, o empipats... quan compartim amb algú *el com estic*, poc a poc anem entenen les coses, ens asserenem i trobem pau. L'esperit de Jesús vol que tinguem aquesta pau al cor, que ens ajuda a recuperar l'alegria. Quines persones t'escolten i t'ajuden a entendre les coses que et passen per dins? Jesús vol escoltar-nos, ens deixa temps perquè puguem expressar el malestar però ens ajuda a entendre les coses. Quan estem tristos i tenim els ànims per terra, quan les coses no surten com havíem previst, Ell és al nostre costat i ens escolta i ens ajuda. Parlar una estona amb Jesús cada dia ens ajuda a trobar pau. Quin moment del dia podríem dedicar a Jesús a explicar-li com estem?

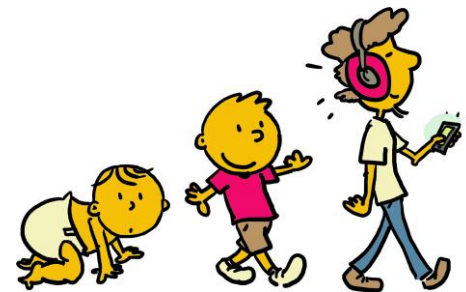

- I els deixebles van recuperant l'alegria. Així sí que es pot viure sempre! Reconeixen Jesús quan Ell els parteix el pa. Sí, compartint amb els altres Jesús es fa present! I quan recuperem l'alegria veiem com Jesús ens ha anar acompanyant en tots els moments fins arribar a on som ara. El nostre cor se n'alegra. Has sentit mai que el teu cor estigués molt content?

- Avui podem pregar obrint el cor a Jesús. Podem mostrar-li les nostres alegries però també aquelles preocupacions o tristesses que estem vivint en aquest temps de confinament. Deixem que Ell ens acompanyi una estona, que ens escolti. Al final deixem que Ell digui alguna cosa al nostre cor. Acabem com sempre agraint-li aquesta estona i pregant per les persones que estimem i les que hauríem d'estimar més. Podeu acabar escoltant i cantant la cançó "Em dones força".

Adjuntem

1. Dibuix en color

2. Dibuix en blanc i negre

3. Un Jesús que ens pot servir d'icona al raconet de pregària.

